UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

Visual Library

4 καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευ-
χαῖς τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
5 καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν
αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν·
καὶ ἐγένοντο φωναὶ, καὶ βρονταὶ, καὶ ἀστραπαὶ, καὶ σεισμός.
6 καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας,
ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι. 7 καὶ ὁ πρῶτος
ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ, μεμιγμένα ἐν αἵμα-
τι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν. καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη,
καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. 8 καὶ ὁ δεύτερος
ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα καιόμενον ἐβλήθη εἰς
τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα·
9 καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων ἐν τῇ θαλάσσῃ,
τὰ ἔχοντα ψυχάς. καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν.
10 καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπὰς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ
τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.
11 καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ὁ ἄψινθος· καὶ ἐγένετο
τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων
ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν. 12 καὶ ὁ
τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου,
καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα
σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ τὸ τρίτον
αὐτῆς, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως. 13 καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα
ἑνὸς ἀετοῦ πετωμένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ
μεγάλῃ τρὶς, οὐαὶ, οὐαὶ, οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς
γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων
τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

Κεφ. θ.

1 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ
κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου. 2 καὶ ἤνοιξε τὸ
φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς
καπνὸς καμίνου καιομένης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ
ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. 3 καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλ-
θον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς
ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. 4 καὶ ἐῤῥέθη
αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν
χλωρὸν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵ-
τινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐ-
τῶν. 5 καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐ-
τοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς
αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον.
6 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν
θάνατον, καὶ οὐ μὴ εὑρήσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν
ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ἀπ' αὐτῶν ὁ θάνατος. 7 καὶ τὰ
ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένα εἰς πό-
λεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι χρυσοῖ, καὶ
τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

4 Et aſcendit fumus incenſorum de orationi-
bus ſanctorum de manu Angeli coram Deo.
5 Et accepit Angelus thuribulum aureum,
& impleuit illud de igne altaris, & miſit in
terram, & facta ſunt tonitrua & voces & ful-
gura & terræ motus magnus. 6 Et ſeptem
Angeli qui habebant ſeptem tubas, præpara-
uerunt ſe vt tuba canerent 7 Et primus An-
gelus tuba cecinit, & facta eſt grando & ignis,
miſta in ſanguine: & miſſum eſt in terram, &
tertia pars terræ combuſta eſt, & tertia pars ar-
borum concremata eſt, & omne fœnum vi-
ride combuſtum eſt. 8 Et ſecundus Ange-
lus tuba cecinit: & tanquam mons magnus
igne ardens, miſſus eſt iu mare. & facta eſt ter-
tia pars maris, ſanguis: 9 Et mortua eſt ter-
tia pars creaturæ eorum, quæ habebant ani-
mas in mari &, tertia pars nauium interijt
10 Et tertius Angelus tuba cecinit, & cécidit
de cælo ſtella magna ardens tanquam facula,
& cécidit in tertiam partem fluminum, & in
fontes aquarum. 11 Et nomen ſtellæ, dici-
tur Abſinthium, & facta eſt tertia pars aqua-
rum in Abſinthium & multi hominum mor-
tui ſunt de aquis, quia amaræ factæ ſunt.
12 Et quartus Angelus tuba cecinit: & per-
cuſſa eſt tertia pars ſolis, & tertia pars lunæ,
& tertia pars ſtellarum, ita vt obſcuraretur
tertia pars eorum, & diei non luceret pars ter-
tia, & noctis ſimiliuer. 13 Et vidi & audiui
vocem vnius aquilæ volantis per medium cæ-
li, dicentis, voce magna, Væ, væ, væ habi-
tantibus in terra: de ceteris vocibus tubę trium
Angelorum qui erant tuba canituri.

Cap. IX.

1 Et quintus Angelus tuba cécinit, & vidi
ſtellam de cælo cecidiſſe in terram, & data eſt
ei clauis putei abyſſi. 2 Et aperuit puteum
abyſsi: & aſcendit fumus putei, ſicut fumus
fornacis magnæ: & obſcuratus eſt ſol & aër
de fumo putei. 3 Et de fumo putei exierũt lo-
cuſtæ in terram, & data eſt illis poteſtas, ſicut
habent poteſtatem ſcorpiones terræ: 4 Et
præceptum eſt illis ne læderent fœnum terræ,
neque omne viride, neque omnem arborem:
niſi tantùm homines qui non habent ſignum
Dei in frontibus ſuis. 5 Et datum eſt illis ne
occiderent eos: ſed vt cruciarent menſibus
quinque: & cruciatus eorum, vt cruciatus ſcor-
pij cùm percutit hominem. 6 Et in diebus
illis quærent homines mortem, & non inue-
niẽt eã: deſiderabũt mori, & fugiet mors ab eis.
7 Et ſimilitudines locuſtarum, ſimiles equis
paratis in prælium: & ſuper capita earum tan-
quam coronæ, ſimiles auro: & facies earum
velut facies hominum.

8 Et habebant capillos ſicut capillos mulie-
rum: & dentes earum, ſicut dentes leonum
erant. 9 Et habebant loricas ſicut loricas
ferreas, & vox alarum earum ſicut vox cur-
ruum equorum multorum currentium in bel-
lum. 10 Et habebant caudas ſimiles ſcor-
pionum: & aculei erant in caudis earum: &
poteſtas earum nocere hominibus menſibus
quinque. 11 Et habebant ſuper ſe regem An-
gelum abyſſi, cui nomen Hebraicè Abadon.
Græcè autem Apollyon: & Latinè habens no-
men Exterminans. 12 Væ vnum abijt, &
ecce veniunt adhuc duo væ poſt hæc.
13 Et ſextus Angelus tuba cecinit: & audiui
vocem vnam ex quatuor cornibus altaris au-
rei, quod eſt ante oculos Dei, 14 Dicentem
ſexto Angelo qui habebat tubam, ſolue qua-
tuor angelos, qui alligati ſunt in flumine ma-
gno Euphrate. 15 Et ſoluti ſunt quatuor An-
geli, qui parati erant in horam & diem & men-
ſem & annum: vt occiderent tertiam partem
hominum. 16 Et numerus equeſtris exercitus
vicies millies dena millia. Et audiui numerum
eorum. 17 Et ita vidi equos in viſione: & qui
ſedebant ſuper eos, habebant loricas igneas, &
hyacinthinas & ſulphureas, & capita equorum
erant tanquam capita leonum: & de ore
eorum procedit ignis & fumus, & ſulphur.
18 Et ab his tribus plagis occiſa eſt tertia pars
hominum, de igne & de fumo & ſulphure, quæ
procedebant ex ore ipſorum. 19 Poteſtas e-
nim equorum in ore eorum eſt, & in caudis
eorum: nam caudæ eorum, ſimiles ſerpenti-
bus, habentes capita: & in his nocent. 20 Et
cæteri homines qui non ſunt occiſi in his pla-
gis, neque pœnitentiam egerunt de operibus
manuum ſuarum, vt non adorarēt dæmonia &
ſimulachra aurea & argentea & ærea, & lapidea
& lignea, quæ neque videre poſſunt, neque au-
dire, neq; ambulare. 21 Et non egerunt pœni-
tentiā ab homicidijs ſuis, neq; à veneficijs ſuis,
neque à fornicatione ſua, neque à furtis ſuis.

CAP. X.

1 Et vidi alium Angelum fortem deſcenden-
tem de cælo, amictum nube, & iris in capite
eius, & facies eius erat vt ſol, & pedes eius tan-
quam columnæ ignis. 2 Et habebat in ma-
nu ſua libellum apertum: & poſuit pedē ſuum
dextrum ſuper mare, ſiniſtrum autem ſuper
terram: 3 Et clamauit voce magna quemad-
modum cùm leo rugit.
4 Et cùm clamaſſet, locuta ſunt ſeptem to-
nitrua voces ſuas. Et cùm locuta fuiſſent
ſeptem tonitrua voces ſuas, & ego ſcriptu-
rus eram: & audiui vocem de cælo dicen-
tem mihi, Signa quæ locuta ſunt ſeptem to-
nitrua: & noli ea ſcribere.

8 καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν· καὶ οἱ ὀδόν-
τες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν. 9 καὶ εἶχον θώρα-
κας ὡς θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐ-
τῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλε-
μον. 10 καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέν-
τρα· καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἐξουσίαν ἔχουσι τοῦ ἀδικῆσαι
τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. 11 ἔχουσιν βασιλέα ἐφ'
αὐτῶν τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου, ὄνομα αὐτῷ ἑβραϊστί,
ἀβαδδὼν, ἐν δὲ τῇ ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει, ὁ ἀπολλύων.
12 ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἔρχεται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ
ταῦτα. 13 καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα
φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ
χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, 14 λέγουσαν τῷ ἕκτῳ
ἀγγέλῳ, ὃ εἶχε τὴν σάλπιγγα, λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέ-
λους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ εὐφράτῃ.
15 καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι
εἰς τὴν ὥραν, καὶ ἡμέραν, καὶ μῆνα, καὶ ἐνιαυτὸν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ
τρίτον τῶν ἀνθρώπων. 16 καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευ-
μάτων τοῦ ἵππου, μυριάδες μυριάδων ἤκουσα τὸν ἀριθ-
μὸν αὐτῶν. 17 καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁρά-
σει, καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυ-
ρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων
ὡς κεφαλαὶ λεόντων· καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται
πῦρ, καὶ καπνὸς, καὶ θεῖον. 18 ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν
τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς
καὶ τοῦ καπνοῦ, καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων
αὐτῶν. 19 ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
ἐστί, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν. αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι
ὄφεσιν, ἔχουσαι κεφαλὰς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι.
20 καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἳ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς
πληγαῖς ταύταις, οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν,
ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ εἴδωλα τὰ
χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χαλκᾶ, καὶ τὰ λίθινα, καὶ τὰ
ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται, οὔτε ἀκούειν, οὔτε περιπα-
τεῖν. 21 καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ
τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, οὔτε ἐκ
τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

Κεφ. ι.

1 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην· καὶ ἶρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
ὡς στύλοι πυρός. 2 καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλα-
ρίδιον ἀνεῳγμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς. 3 καὶ ἔκραξε
φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκᾶται. καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλά-
λησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς. 4 καὶ ὅτε
ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα
φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν, σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ
ἑπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ ταῦτα γράψῃς.

NOVUM TESTAMEN TUM A IV.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN